

داستان آن عکس چه بود؟

ما رابه VIP راهنمایی کرده بودند، اما من خیلی ارتباط با VIP خوب نیست. خیلی دلم می‌خواست روی صندلی‌ها بنشینم. بعد آدم بیرون. نخستین نفر من رسیده بودم. بعد دیدم که جمعیت دارد می‌آید و رویه‌روی پرده نمایش مستقر می‌شود. بعد هم سیدفرید موسوی آمد (عکسی هست که دو تایی صحبت می‌کنیم)، بعد بچه‌های ورزشی به من گفتند: «می‌خواهی بیایی توی زمین ورزش؟ زمین فوتبال؟» پرده‌ای که زده بودند، کیفیت نمایشش اصلا خوب نبود. خودشان هم گفتند که امکان تست کردنش را نداشته‌اند و کیفیتش خیلی خوب نشده. ولی در هر حال جمعیت رویه‌روی پر شده بود و به ما گفتند: «بیایید در زمین و روی نیمکت ذخیره بنشینید. ما هم نشستیم، اما باز هم خوب نبود و بعد از تصویرهای بزرگی که دو طرف زمین است، سمت چپی را روشن کردند. ما رویه‌روی آن ایستاده بودیم و فوتبال را تماشا می‌کردیم. بعد خسته شدیم و نشستیم، به خانم سلحشوری هم گفتیم بنشینید، اما گفت برای من خیلی سخت است، چون هم زمین گرم بود و هم هوا خوب. هیچ نوری هم نبود. ما نتستیم سه نفری، در کنار سیدفرید.

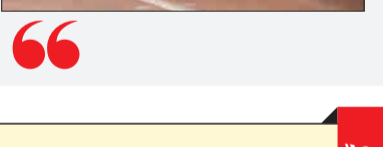
از نماینده‌ها همین چهار نفر رفته بودید؟
بله، چون وضع به هم خورد، یک عده نماندند. با وجود این که من بلیت داده بودم، اما آنها که بلیت داشتند چون این‌طور شد نتوانستند بمانند.

از بقیه مسئولان کسری را ندیدید؟
خانم ابتکار با من تماس گرفت و گفت کجا بایید و گفتم وسط زمین. او هم آمده بود بین مردم آن بالا نشسته بود، رویه‌روی صفحه نمایش. من رویه‌روی نشسته بودم و بازی را می‌دیدم، در یک آن اتفاقی روی دروازه ایران افتاد که ما شوکه شدیم. بعد این عکس منتشر شد.

از وقتی این اتفاق افتاده، خیلی‌ها آن را کمک‌کننده برای ورود زنان به ورزشگاه آزادی و دیگر ورزشگاه‌ها، برای همیشه و برای بازی‌های واقعی می‌دانند. شما هم این امید را دارید یا فکر می‌کنید می‌شود روی آن مانور داد یا جزو برنامه‌ها می‌تواند باشد؟

این یک شروع خیلی خوب بود. **بله، یک امتحان خوب.**

بله بدون حاشیه و بدون مسأله جلو رفت و نشان داد که می‌شود گفت شروع حضور ما برای بازی‌های زنده باشد، اما همچنان تلاش می‌خواهد.

عکس منتشر شده در روز شنبه ۱۳۹۷ تیر ۲

زهره جعفرزاده | هیجان، هیجان و هیجان؛ آن چه را که ساعت ۱۰:۳۰ شب برای زنان در ورزشگاه آزادی اتفاق افتاد، تنها همین واژه است که می‌تواند توصیف‌کننده برای زنانی که برای اولین بار از در اهنگی استادیوم فوتبال گذر کردند، وارد دالان شدند، از میان اولین درچه بخشی از زمین چمنی را که نور پروژکتورها و چراغ‌ها بر آن تابیده شده بود، دیدند و از پشت دیوار شیشه‌ای با زمین بازی سلفی‌های بسیار گرفتند.

زنان خوشحال‌تر از همیشه، با لوزی‌ها ۱۵ هزار تومانی که از جلوی استادیوم خریده بودند و پرچم‌هایی که دور تشنان پیچ خورده بود و کلاه‌هایی که روی سرشان نشسته بود، ساعت ۱۰:۳۰ شب در اوج ناملیدی از خواندن خبرهای لغوشدن تماشای تلویزیونی فوتبال ایران – اسپانیادر استادیوم آزادی روی صندلی‌ها نشستند، شادی‌هایشان را فریاد زدند، هورا کشیدند و از شوق پاکوبیدند.

مرضیه با ۶ نفر دیگر هفت صندلی دومین ردیف از جایگاه وسط را پر کرده بود. یک دستش روی شالش بود و با دست دیگر پرچم ایران را تکان می‌داد و با یک ریتم هماهنگ باها را روی زمین می‌کوبید. مسا، زنان برای تخلیه هیجان‌های دیدن اولین مسابقه فوتبال – هر چند غیرزنده – در استادیوم آزادی گزینه‌های زیادی داشتیم، خیلی بیشتر از گزینه‌هایی که در جمع‌های خانوادگی و دوستانه پیدای می‌شود: «همه ما برای اولین بار است که وارد استادیوم آزادی می‌شویم، مثل خیلی از زنانی که این جا هستند.» مرضیه این‌ها را می‌گوید و با دیدن صحنه نزدیک شدن کریم نصاری فرد به دروازه اسپانیا، ووزلا را به دهانش می‌چسباند. گلی در کار نیست اما نفس‌ها در ووزلاها رها شده، صدای سوت و جیب و فریاد و دست، ول می‌شود در هوا. کمی بعد جمعیت دوباره آرام می‌گیرد.

چهارشنبه شب غوغایی در استادیوم آزادی به پا بود. زنان کنار مردان آرزویی را که همیشه داشتند به چشم می‌دیدند، هر چند در استادیومی تاریک، هر چند روی پرده‌ای که سالم نبود و بازی فوتبال صاف و یکدست نمایش داده

آبگرمکن، یخچال، فریزر، اجاق گاز و اشیای بلند و بسیار سنگین باید با بست یا تسمه‌های مناسب به کف و دیوار منزل محکم شوند.

«ماموران بدرقه» از کلابرتی‌ها می‌روند

عکس از روز شنبه ۱۳۹۷ تیر ۲

گفت‌وگو با طیبه سیاوشی، نماینده‌ای از مجلس ایران که در ۲سال گذشته تلاش بی‌وقفه‌ای برای ورود زنان به ورزشگاه‌ها داشته است

آن قدر زنگ زدیم تا راهمان دادند

مردان ایرانی برای اتفاق چهارشنبه شب از من تشکر می‌کنند ◀ دادستانی و نیروهای خودسر یا انصار به هیچ وجه در لغو اولیه مجوز ورود خانواده‌ها به «آزادی» نقشی نداشتند

الناز محمدی | طیبه سیاوشی، از همان روزی که پایش را به مجلس دهم گذاشت، قول داد به همراه همکارانش در فراکسیون زنان برای رفتن زنان به ورزشگاه‌ها تلاش کند؛ او از آن روز تا به حال سر قولش مانده و شاید نتیجه تلاش‌های او دیگر نمایندگان زن مجلس، راه یافتن زنان به استادیوم صد هزار نفری آزادی، بعد از ۴۰سال باشد. عصر چهارشنبه سیاوشی در راه ورزشگاه آزادی بود که شنید مجوز ورود خانواده‌ها برای تماشا از راه دور بازی ایران و اسپانیا لغو شده و از همان موقع تماس‌هایش را با استاندار، قوه قضائیه، نیروی انتظامی و در نهایت وزیر کشور شروع کرد؛ در آخر هم همین نفر آخر بود که مجوز نهایی را صادر کرد و او به همراه حدود ۳۰هزار نفر به ورزشگاه آزادی رفتند؛ نتیجه‌اش هم شد عکسی از او و چند نفر از همکارانش در مجلس که با اضطراب فراوان، نشسته روی چمن ورزشگاه، بازی پرهیجان ایران و اسپانیا را دنبال می‌کنند. او حالا به «شهروند» می‌گوید از آن روز تا به حال، تعداد زیادی از مردم از او تشکر می‌کنند و امیدوار است این مشکل برای همیشه حل شود.

خانم سیاوشی از چهارشنبه شب که زنان به همراه مردان توانستند وارد ورزشگاه آزادی شوند و بازی ایران و اسپانیا را ماینیتور مستقر در ورزشگاه ببینند، خیلی‌ها به ویژه تعدادی از کاربران شبکه‌های اجتماعی در حال تشکر از شما هستند؛ از نماینده‌ای که به قول آنها در دو سال گذشته تلاش زیادی برای حل مشکل ورود زنان به ورزشگاه‌ها کرده است، شما چهارشنبه در ورزشگاه بودید، بر خورد مردم با شما و حس خودتان چطور بود؟

کاری که انجام شد حاصل زحمات زیادی بود که از تولد گرفته تا مردم را درگیر کرد؛ یعنی هم مردمی که پشت درهای ورزشگاه ایستاده بودند تا نمایندگانی که آن شب به آن جا رفته بودند و مسئولان دولت مساعدت کردند که این اتفاق بیفتد. به نظر من این یک بلوغ فکری را در جامعه ما نشان می‌دهد، کسانی که آمده بودند با در فضای مجازی بیشتر مردان جامعه از ما تشکر و ابراز قدر دانی می‌کنند. این خیلی عالی است، این که مثلاً در ورزشگاه، مردی خودش را به زحمت به من برساند و داد بزند: خانم سیاوشی! مچکرم. خوب این واقعا احساسات من را جرح‌خورد می‌کنند؛ چرا؟ چون فکر می‌کنم چقدر خوب است که این مرد در کنار خواهر، همسر، مادر و دوستانش می‌تواند بازی را ببیند و حس امنیت پیدای کند. این حس امنیت انجام جامعه را نشان می‌دهد.

مثل آن مرد، باز هم بودند کسانی که از شما به صورت حضوری تشکر کنند؟
بله، خوشبختانه تعدادشان کم نبود.

همان‌طور که می‌دانید برای بسازی ایران – مراکش، مدیر مجموعه آزادی اعلام کرد که خانواده‌ها می‌توانند برای تماشای بازی از راه دور به ورزشگاه بروند ولی در نهایت شورای تأمین مجوز نداد؛ شورای تأمین‌های استاندار تهران رأس آن است و دیدیم که برای بازی ایران

و کی متوجه شدید که برنامه لغو شده؟
یکی دو ساعت قبل از بازی بود که به من اطلاع دادند برنامه لغو شده؛ یکی گفت استانداری لغو کرده، یکی گفت داستانی مخالفت کرده و... من زنگ زدم آقای قمی، استاندار تهران او به من گفت که من کاری را که باید انجام بدهم، داده‌ام و نمی‌دانم چه کسی مجوز را لغو کرده. من دیدم اخبار ضدونقیض است و احساس کردم که باید ورود کنم و به سمت ورزشگاه آزادی راه

رئیس پلیس پیشگیری ناجا ز برنامه‌ریزی برای حذف بدرقه‌فیزیکی متهمان توسط مأموران به محاکم قضایی خبر داد و ابراز امیدواری کرد که با تأمین منابع و امکانات این طرح زودتر اجرایی شود. محمد شرفی درباره اقدامات در دست انجام پلیس پیشگیری ناجا گفت: «یکی از برنامه‌های آینده ما بحث پیشگیری از بدرقه‌فیزیکی متهم به محاکم قضایی است. یکی از جلوه‌های نامطلوب مأموریت پلیس این است که هر روز از ساعت ۸ صبح به بعد تعدادی از شهروندان با دست‌بند و مأمور به سمت محاکم قضایی منتقل می‌شوند که این امر چندان‌ظاهر درستی نداشته و علاوه بر این که نیروی انسانی زیادی را نیز از کلابرتی‌ها طلب می‌کند، ممکن است حقوق بعضی از شهروندان نیز در این خصوص تضییع شود.»

آن قدر زنگ زدیم تا راهمان دادند

آن قدر زنگ زدیم تا راهمان دادند

مردان ایرانی برای اتفاق چهارشنبه شب از من تشکر می‌کنند ◀ امیدواریم این آغاز راه برای ورود همیشگی زنان به ورزشگاه‌ها باشد

دادستانی و نیروهای خودسر یا انصار به هیچ وجه در لغو اولیه مجوز ورود خانواده‌ها به «آزادی» نقشی نداشتند

الناز محمدی | طیبه سیاوشی، از همان روزی که پایش را به مجلس دهم گذاشت، قول داد به همراه همکارانش در فراکسیون زنان برای رفتن زنان به ورزشگاه‌ها تلاش کند؛ او از آن روز تا به حال سر قولش مانده و شاید نتیجه تلاش‌های او دیگر نمایندگان زن مجلس، راه یافتن زنان به استادیوم صد هزار نفری آزادی، بعد از ۴۰سال باشد. عصر چهارشنبه سیاوشی در راه ورزشگاه آزادی بود که شنید مجوز ورود خانواده‌ها برای تماشا از راه دور بازی ایران و اسپانیا لغو شده و از همان موقع تماس‌هایش را با استاندار، قوه قضائیه، نیروی انتظامی و در نهایت وزیر کشور شروع کرد؛ در آخر هم همین نفر آخر بود که مجوز نهایی را صادر کرد و او به همراه حدود ۳۰هزار نفر به ورزشگاه آزادی رفتند؛ نتیجه‌اش هم شد عکسی از او و چند نفر از همکارانش در مجلس که با اضطراب فراوان، نشسته روی چمن ورزشگاه، بازی پرهیجان ایران و اسپانیا را دنبال می‌کنند. او حالا به «شهروند» می‌گوید از آن روز تا به حال، تعداد زیادی از مردم از او تشکر می‌کنند و امیدوار است این مشکل برای همیشه حل شود.

خانم سیاوشی از چهارشنبه شب که زنان به همراه مردان توانستند وارد ورزشگاه آزادی شوند و بازی ایران و اسپانیا را ماینیتور مستقر در ورزشگاه ببینند، خیلی‌ها به ویژه تعدادی از کاربران شبکه‌های اجتماعی در حال تشکر از شما هستند؛ از نماینده‌ای که به قول آنها در دو سال گذشته تلاش زیادی برای حل مشکل ورود زنان به ورزشگاه‌ها کرده است، شما چهارشنبه در ورزشگاه بودید، بر خورد مردم با شما و حس خودتان چطور بود؟

کاری که انجام شد حاصل زحمات زیادی بود که از تولد گرفته تا مردم را درگیر کرد؛ یعنی هم مردمی که پشت درهای ورزشگاه ایستاده بودند تا نمایندگانی که آن شب به آن جا رفته بودند و مسئولان دولت مساعدت کردند که این اتفاق بیفتد. به نظر من این یک بلوغ فکری را در جامعه ما نشان می‌دهد، کسانی که آمده بودند با در فضای مجازی بیشتر مردان جامعه از ما تشکر و ابراز قدر دانی می‌کنند. این خیلی عالی است، این که مثلاً در ورزشگاه، مردی خودش را به زحمت به من برساند و داد بزند: خانم سیاوشی! مچکرم. خوب این واقعا احساسات من را جرح‌خورد می‌کنند؛ چرا؟ چون فکر می‌کنم چقدر خوب است که این مرد در کنار خواهر، همسر، مادر و دوستانش می‌تواند بازی را ببیند و حس امنیت پیدای کند. این حس امنیت انجام جامعه را نشان می‌دهد.

مثل آن مرد، باز هم بودند کسانی که از شما به صورت حضوری تشکر کنند؟
بله، خوشبختانه تعدادشان کم نبود.

همان‌طور که می‌دانید برای بسازی ایران – مراکش، مدیر مجموعه آزادی اعلام کرد که خانواده‌ها می‌توانند برای تماشای بازی از راه دور به ورزشگاه بروند ولی در نهایت شورای تأمین مجوز نداد؛ شورای تأمین‌های استاندار تهران رأس آن است و دیدیم که برای بازی ایران

عکس از روز شنبه ۱۳۹۷ تیر ۲

مردان ایرانی برای اتفاق چهارشنبه شب از من تشکر می‌کنند ◀ **امیدواریم این آغاز راه برای ورود همیشگی زنان به ورزشگاه‌ها باشد**

دادستانی و نیروهای خودسر یا انصار به هیچ وجه در لغو اولیه مجوز ورود خانواده‌ها به «آزادی» نقشی نداشتند

الناز محمدی | طیبه سیاوشی، از همان روزی که پایش را به مجلس دهم گذاشت، قول داد به همراه همکارانش در فراکسیون زنان برای رفتن زنان به ورزشگاه‌ها تلاش کند؛ او از آن روز تا به حال سر قولش مانده و شاید نتیجه تلاش‌های او دیگر نمایندگان زن مجلس، راه یافتن زنان به استادیوم صد هزار نفری آزادی، بعد از ۴۰سال باشد. عصر چهارشنبه سیاوشی در راه ورزشگاه آزادی بود که شنید مجوز ورود خانواده‌ها برای تماشا از راه دور بازی ایران و اسپانیا لغو شده و از همان موقع تماس‌هایش را با استاندار، قوه قضائیه، نیروی انتظامی و در نهایت وزیر کشور شروع کرد؛ در آخر هم همین نفر آخر بود که مجوز نهایی را صادر کرد و او به همراه حدود ۳۰هزار نفر به ورزشگاه آزادی رفتند؛ نتیجه‌اش هم شد عکسی از او و چند نفر از همکارانش در مجلس که با اضطراب فراوان، نشسته روی چمن ورزشگاه، بازی پرهیجان ایران و اسپانیا را دنبال می‌کنند. او حالا به «شهروند» می‌گوید از آن روز تا به حال، تعداد زیادی از مردم از او تشکر می‌کنند و امیدوار است این مشکل برای همیشه حل شود.

خانم سیاوشی از چهارشنبه شب که زنان به همراه مردان توانستند وارد ورزشگاه آزادی شوند و بازی ایران و اسپانیا را ماینیتور مستقر در ورزشگاه ببینند، خیلی‌ها به ویژه تعدادی از کاربران شبکه‌های اجتماعی در حال تشکر از شما هستند؛ از نماینده‌ای که به قول آنها در دو سال گذشته تلاش زیادی برای حل مشکل ورود زنان به ورزشگاه‌ها کرده است، شما چهارشنبه در ورزشگاه بودید، بر خورد مردم با شما و حس خودتان چطور بود؟

کاری که انجام شد حاصل زحمات زیادی بود که از تولد گرفته تا مردم را درگیر کرد؛ یعنی هم مردمی که پشت درهای ورزشگاه ایستاده بودند تا نمایندگانی که آن شب به آن جا رفته بودند و مسئولان دولت مساعدت کردند که این اتفاق بیفتد. به نظر من این یک بلوغ فکری را در جامعه ما نشان می‌دهد، کسانی که آمده بودند با در فضای مجازی بیشتر مردان جامعه از ما تشکر و ابراز قدر دانی می‌کنند. این خیلی عالی است، این که مثلاً در ورزشگاه، مردی خودش را به زحمت به من برساند و داد بزند: خانم سیاوشی! مچکرم. خوب این واقعا احساسات من را جرح‌خورد می‌کنند؛ چرا؟ چون فکر می‌کنم چقدر خوب است که این مرد در کنار خواهر، همسر، مادر و دوستانش می‌تواند بازی را ببیند و حس امنیت پیدای کند. این حس امنیت انجام جامعه را نشان می‌دهد.